

MEHDÎLİK (1)

(...dünden devam)

Allah, İsrâîloğullarından söz almıştı ve içlerinden on iki başkan göndermiştik. Allah demişti ki: “Ben sizinle beraberim, eğer namazı kılar, zekâtı verirsiniz; elçilerime inanır, onlara yardım eder ve Allah’a güzel borç verirsiniz, elbette sizin günahlarınızı örterim ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim nankörlük ederse, düz yoldan sapmış olur.” (Mâide: 110/12)

Bu âyette, Allah’ın, sağlam söz aldığı İsrâîloğullarına oniki nakîb gönderdiği, kendisinin İsrâîloğullarıyla beraber (onların yardımcısı) oldu-ğunu; namazlarını kılip zekâtlarını verdikleri, elçilerine inanıp onları destekledikleri, Allah için güzel ödünç verdikleri takdirde kendilerinin kötülüklerini örteceğini ve onları, altından ırmaklar akan cennetlere soka-cağını; ama nankörlük edenin de doğru yoldan sapmış olacağını söylediği belirtilmektedir.

Nakîb (نكيب), bir şeyi araştıran kimse demektir. Toplumun hal ve durumuyla ilgilendiğinden dolayı lidere *nakîb* denilir. Tevrât’ın Sayılar Kitâbının 1 ve 2. bablarında yahûdî kabîleleri ve bunların başkanları anlatılmaktadır. Allah’ın hikmetine bakınız ki İsrâîloğullarının başına oniki nakîb tayîn edilmişti. Akabe gecesinde de Allah’ın Elçisi’ne, Medîne’den gelmiş oniki nakîb bey’at etmiştir. Bunların üçü Evs, dokuzu Hazrec kabîlesinden idi. Evsliler: Useyd ibn el-Hudayr, Sa’d ibn Haysem, Rifâ’a ibn Abdi’l-Munzir (yahut Ebû’l-Heysem ibn et-Teyyehân); Haz-recliler: Ebû Umâme Es’ad ibn Zürâre, Sa’d ibn er-Rabî, Abdullah ibn Ravâha, Râfi’ ibn Mâlik ibn el-‘Aclân, Berâ’ ibn Ma’rûr, Ubâde ibn Sâmî, Sa’d ibn Ubâde, Abdullah ibn Amr ibn Harâm, Munzir ibn Ömer ibn Huneys idi. Bunlar aşiretlerinin lideri idiler.

Buhârî ve Müslim'in Câbir ibn Semure'den çıkardığı hadîste Allah'ın Elçisi (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"İnsa

nları oniki kişi yönettikçe işleri düzgün gider."

(

Tefsîr: 2/32-33)

İbn Kesîr, bu hadîsin, hak ve adâleti yerine getirecek oniki halîfeye işaret olduğunu, bunların ard arda gelmesinin gerekmediğini, dördünün ilk dört halîfe olduğunu, Ömer ibn Abdu'l-Azîz ile Abbâsî

halîfelerinden bazılarının da bunlardan sayılması gerektiğini belirttikten sonra "Bunların velâyetleri (iktidarları) tamamlanmadıkça Kıyâmet

kopmaz. Hadîslerde geleceği müjdelenen Mehdî

nin de bunlardan olduğu anlaşılmaktadır. Meh-dî

nin adının, Hz. Peygamber(s

.a.v.)in adına, babasının adının da Peygam-ber'in babasının adına uyacağı (aynı isimleri taşıyacakları); cevır ve zulüm ile dolmuş olan dünyâyı hak ve adâletle dolduracağı zikredilir. Ama

Mehdî, râfızîlerin, yaşadığını ve serâbdan ortaya çıkacağını san-dıkları Muntazar İmam

değildir. Çünkü böyle bir şeyin aslı yoktur. Bu, onların hafif akıllarının hevesi, zayıf hayallerinin vehmidir."

(devamı yarın..)